

Katecheza XLV - Obrzędy zakończenia

Na obrzędy zakończenia Mszy św. składają się następujące elementy:

1. krótkie ogłoszenia duszpasterskie;
2. słowo końcowe kapłana ukazujące powiązanie udziału w Eucharystii z codziennym życiem;
3. pozdrowienie „Pan z wami”, błogosławieństwo w Imię Trójcy Św. i rozesłanie „Idźcie w pokoju Chrystusa”;
4. ucałowanie ołtarza przez głównego celebransa;
5. procesja wyjścia do zakrystii i śpiew na zakończenie liturgii.

W ciągu historii Kościoła obrzędy Mszy św. kształtowały się i zmieniały swoją formę. Chrześcijanie przejmowali różne elementy z życia codziennego i religijnego środowisk, w których żyli i włączali je do liturgii. Już od IV wieku obecne jest w obrzędach zakończenia Mszy św. rozesłanie „Ite Missa est” przetłumaczone dzisiaj „Idźcie w pokoju Chrystusa”. Było ono zwyczajowym zakończeniem publicznych zebrań starożytnego świata i rozwiązywało zgromadzenia o charakterze świeckim (na dworze cesarskim czy zebrania senatu). Chrześcijanie nadali mu charakter religijny i wprowadzili do liturgii. Zwyczaj udzielania błogosławieństwa i czynienia znaku krzyża nad ludem pochodzi z XII wieku. W dawnej liturgii błogosławiono wiernych różnymi przedmiotami np.: kielichem, krzyżem lub relikwiarzem. Biskup, podobnie jak dziś, błogosławił czyniąc znak krzyża trzykrotnie.

Jakie znaczenie mają obrzędy zakończenia i czym one są? Niektórym może się wydawać, że obrzędy te kończą Mszę św. W sensie formalnym tak – są rozwiązaniem wspólnoty modlitewnej. Natomiast wezwanie „Idźcie w pokoju Chrystusa” zawiera w sobie wymiar misji. Oto każdy z nas doświadczył w Eucharystii bliskości i miłości Boga. Wysłuchaliśmy Jego Słów, On sam dał nam siebie w Komunii św., zamieszkał pośród nas i jest w naszych sercach. Byłoby niewdzięcznością zachować Chrystusa tylko dla siebie. Ostatnie słowa Mszy św. są początkiem naszego niesienia Boga do wszystkich, których spotykamy na naszych drogach. Każdy z nas ma podzielić się Chrystusem i zanieść Go światu, do którego powraca po Mszy św. Zanieść Go do swojego domu, miejsca nauki i pracy. Ważne jest by uświadomić sobie swoją misję i zadanie. Jako chrześcijanin idę do świata dawać świadectwo o miłości Boga. Inni patrząc na mnie albo przybliżą się do Boga, odnajdą drogę do Niego, albo się od Niego oddalą. Błogosławieństwo Boga na końcu Mszy św. ma mnie umocnić do odważnego i autentycznego świadczenia o Chrystusie. Dziś przyjmę je świadomie i będę pamiętać o moim zadaniu wynikającym z udziału w Eucharystii – zanieść Boga do ludzi, których spotkam.